

Subject: ***The Day After: A Constitutional Question***

March 27, 2026

Mr. President,

When the constitution of a country becomes ideological—whether it is Communism, Islam, or Judaism—one can never change the structural belief of that country from within.

Today, as plans increasingly point toward the destruction of Iran’s infrastructure, it appears that the direction is to weaken the state to the point where it resembles what can only be described as an “Iranian Taliban.”

At that point, one must ask the most important question:

What about the day after?

A nation’s infrastructure can be destroyed, but its ideological foundation remains intact. In the case of Iran, that foundation is not merely political—it is constitutional. The Constitution of the Islamic Republic embeds ideology into the structure of governance itself, making reform from within structurally impossible and ensuring the reproduction of the same system regardless of external pressure.

An “Iranian Taliban” will not resemble Afghanistan’s Taliban (طالبان). Iran is a historically centralized nation with decades of institutionalized ideology rooted in its constitution, its education system, and its governing bodies. What emerges from destruction may therefore be more organized, more deeply rooted, and more enduring than what we have witnessed elsewhere.

The sole focus must remain on U.S. policy.

If the objective is lasting stability, then policy cannot be limited to military outcomes or physical destruction. It must address the source of the problem: the constitutional foundation that defines and perpetuates the ideology of the state.

Without addressing that foundation, the “day after” will not bring resolution—it will produce a more resilient and dangerous continuation of the same conflict under a different form.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra   www.CyrusForce.org

موضوع: روز بعد — یک پرسش قانون اساسی

بیست و هفتم مارس 2026

آقای رئیس‌جمهور،

وقتی قانون اساسی یک کشور ایدئولوژیک می‌شود — چه کمونیسم باشد، چه اسلام یا یهودیت — دیگر نمی‌توان ساختار باور آن کشور را از درون تغییر داد.

امروز، در حالی که برنامه‌ها به طور فزاینده‌ای به سمت نابودی زیرساخت‌های ایران اشاره دارد، به نظر می‌رسد مسیر به گونه‌ای است که کشور را به نقطه‌ای تضعیف کند که تنها می‌توان آن را «طالبان ایرانی» توصیف کرد.

در آن صورت، مهم‌ترین سؤال این است:

روز بعد چه خواهد شد؟

زیرساخت‌های یک کشور را می‌توان نابود کرد، اما بنیان ایدئولوژیک آن همچنان باقی می‌ماند. در مورد ایران، این بنیان صرفاً سیاسی نیست — بلکه در قانون اساسی ریشه دارد. قانون اساسی جمهوری اسلامی، ایدئولوژی را در ساختار حکمرانی نهادینه کرده و اصلاح از درون را از نظر ساختاری غیرممکن می‌سازد و تداوم همان نظام را، صرف نظر از فشارهای خارجی، تضمین می‌کند.

"طالبان ایرانی" شبیه طالبان افغانستان خواهد بود. ایران کشوری با ساختار متمرکز تاریخی است که دهه‌ها ایدئولوژی نهادینه شده در قانون اساسی، نظام آموزشی و نهادهای حکومتی آن ریشه دوانده است. بنابراین، آنچه پس از تخریب پدید می‌آید می‌تواند سازمان یافته‌تر، ریشه دارتر و ماندگارتر از نمونه‌های مشابه در دیگر کشورها باشد.

تمرکز باید صرفاً بر سیاست ایالات متحده باشد.

اگر هدف، ثبات پایدار است، سیاست نمی‌تواند به نتایج نظامی یا تخریب فیزیکی محدود شود. بلکه باید به منبع مسئله بپردازد: بنیان قانون اساسی که ایدئولوژی حاکم را تعریف و بازتولید می‌کند.

بدون پرداختن به این بنیان، «روز بعد» به حل مسئله نخواهد انجامید — بلکه به تداوم خطرناک‌تر همان منازعه در شکلی جدید منجر خواهد شد.

با احترام،

سهراب چمن آرا